

חבורה כי תשא

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוי בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמואל

פורים משולש

מגילה דף ב ע"א

אמר רבי יהודה: אימת? מקום שנכנסין
בשני ובחמישי. אבל מקום שאין נכנסין
לא בשני ולא בחמישי — אין קורין אותה
אלא בזמנה.

מגילה דף ד ע"ב

דכילי עלמא מיהא מגילה בשבת לא
קרינן. מאי טעמא? אמר רבה: הכל
חייבין בקריאת מגילה (ובתקיעת שופר),
ואין הכל בקיאים במקרא מגילה. גזירה
שמא יטלנה בידו וילך אצל בקי ללמוד,
ויעבירנה ארבע אמות ברשות הרבים.
והיינו טעמא דשופר. והיינו טעמא דלולב.
רב יוסף אמר: מפני שעניניהן של עניים
נשואות במקרא מגילה. תניא נמי הכי:
אף על פי שאמרו בפרים מקדימין ליום
הכניסה — גובין בו ביום, ומחלקין בו
ביום. אף על פי שאמרו? אדרבה, משום
דאמרו הוא! אלא: הואיל ואמרו שבפרים
מקדימין ליום הכניסה — גובין בו ביום,
ומחלקין בו ביום, מפני שעניניהם של עניים
נשואות במקרא מגילה.

נשואות למקרא מגילה — לקבל מתנות האציונים ואי
אפשר בשבת:

מגילה דף ל ע"א

איתמר: פורים שחל להיות בערב שבת,
רב אמר: מקדימין פרשת זכור, ושמואל
אמר: מאחרין. רב אמר מקדימין — כי
היכי דלא תיקדום עשיה לזכירה. ושמואל
אמר מאחרין — אמר לך: כיון דאיכא
מוקפין דעבדי בחמיסר, עשיה וזכירה
בהרי הדדי קא אתיין.

מגילה דף ה ע"א

מתני' אי זו היא עיר גדולה — כל שיש
בה עשרה בטלגין. פחות מכאן — הרי זה
כפר. באלו אמרו מקדימין ולא מאחרין.
אבל זמן עצי כהנים, ותשעה באב, חגיגה,
והקהל — מאחרין ולא מקדימין. אף על פי
שאמרו מקדימין ולא מאחרין — מותרין
בהספד ובתענית, ומתנות לאביונים.

שולחן ערוך אורח חיים

תרפח, ו: יום חמשה עשר שחל להיות בשבת אין קורין המגילה בשב' אלא מקדימים לקרותה בערב שבת וגוברים מעות מתנו' עניים ומחלקים אותם בו ביום וביום שבת מוציאים שני ספרים ובשני קורין ויבא עמלק ואומרים על הנסים ואין עושין סעודת פורים עד יום אחד בשב'.

תרצה ב: חייב אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי: הגה וי"א דא"צ להשתכר כל כך אלא שישתה יותר מלימודו (כל בו) ויישן ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי (מהרי"ל) ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ואין להתענות בפורים מלבד תענית חלום וע' לעיל סי' תקס"ח וסי' תק"ע. יש נהגו ללבוש בגדי שבת ויום טוב בפורים וכן נכון (מהרי"ל) ונוהגים לעשות סעודת פורים לאחר מנחה וערבית יתפלל בלילה ומתפללים מנחה תחלה בעוד היום גדול ורוב הסעודה צריך להיות ביום (מנהגים) ולא כמו שנוהגין להתחיל סמוך לערב ועיקר הסעודה היא ליל ט"ו וכשחל פורים ביום ששי יעשו הסעודה בשחרית משום כבוד שבת (מנהגים) ומי שרוצה לעשותה תמיד בשחרית הרשות בידו (ת"ה) יש אומרים שיש לאכול מאכל זרעונים בפורים וזרעונים שאכל דניאל וחביריו בבבל (כל בו). טוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה וסמך לדבר ליהודים היתה אורה ושמחה ודרשינן אורה זו תורה (מהרי"ב) וחייב במשתה ושמחה קצת בשני ימים בי"ד וט"ו (מנהגים) וכן נהגו ויש אומרים דאם הויזק אחד את חבירו מכח שמחת פורים פטור מלשלם (ת"ה סי' ק"י) וע' בח"מ בדיני נזיקין.

רמט ב: אסור לקבוע בע"ש סעודה ומשתה שאינו רגיל בימי החול ואפילו הוא סעודת אירוסין מפני כבוד השבת שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול וכל היום בכלל האיסור. הגה וסעודה שזמנה בע"ש כגון ברית מילה או פדיון הבן מותר כנ"ל וכן המנהג פשוט. ולאכול ולשתות בלי קביעות סעודה אפילו סעודה שרגיל בה בחול כל היום מותר להתחיל מן הדין אבל מצוה להמנע מלקבוע סעודה שנהוג בה בחול מט' שעות ולמעלה:

רעא ד: אסור למעום כלום קודם שיקדש ואפילו מים ואפילו אם התחיל מבעוד יום צריך להפסיק שפורס מפה ומקדש ואם היו שותים יין תחלה אינו אומר אלא קידוש בלבד בלא ברכת היין ואח"כ מברך ברכת המוציא ואם אין לו יין ומקדש על הפת אינו מברך המוציא וי"א שאף כשמקדש על היין אינו מברך המוציא:

ירושלמי מגילה דף ה ע"ב

רבי זעירה בעא קומי רבי אבהו, ויעשו אותן בשבת? אמר לו, כתיב (אסתר ט', כ"ב) לעשות אותם ימי משתה ושמחה. את ששמחתו תלויה בבית דין, יצא זה שבת ששמחתו תלויה בידי שמים שמוזכר לשמחה ולעשות סעודות לכבוד שבת, ואם יעשו סעודות כשבת לא יהיה ניכר.

רמב"ם הלכות מגילה א

יג. אין קוראין את המגלה בשבת גזירה שפלא ימלא אותה בידו וילך אצל מי שהוא בקי לקרותה ויעבירנה ארבע אמות ברשות הרבים. שהכל חייבים בקריאתה ואין הכל בקיאים בקריאתה. לפיכך אם חל זמן קריאתה בשבת מקדימין וקוראין אותה קדם השבת. ושואלין ודורשין בהלכות פורים באותה שבת כדי להזכיר שהוא פורים:

יד. פיצד. יום ארבעה עשר שחל להיות בשבת בגי עירות מקדימין וקוראין בערב שבת ובגי כפרים קוראים בזמנם באחד בשבת. חל יום ט"ו להיות בשבת בגי כפרים מקדימין וקוראין בערב שבת שהוא יום ארבעה עשר ובגי עירות קוראין בו ביום שהוא זמנם ונמצאו הכל קוראין בארבעה עשר: